



Chrám Matky Boží v Paříži

Notre-Dame de Paris



dvojazyčná kniha
A1/A2 pro začátečníky

edika.

mp3 zdarma na
www.albatrosmedia.cz

Chrám Matky Boží v Paříži

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.edika.cz
www.albatrosmedia.cz



Chrám Matky Boží v Paříži – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2017

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

 **ALBATROS** MEDIA a.s.

Chrám Matky Boží v Paříži Notre-Dame de Paris

Edika
Brno
2017

OBSAH

Chapitre premier Kapitola první	8 9
Chapitre deuxième Kapitola druhá	18 19
Chapitre troisième Kapitola třetí	32 33
Chapitre quatrième Kapitola čtvrtá	36 37
Chapitre cinquième Kapitola pátá	48 49
Chapitre sixième Kapitola šestá	68 69
Chapitre septième Kapitola sedmá	80 81
Chapitre huitième Kapitola osmá	90 91
Chapitre neuvième Kapitola devátá	100 101

Milí čtenáři,

příběh ošklivého zvoníka Quasimoda a krásné cikánky Esmeraldy zná snad skoro každý. Však se také dočkal bezpočtu uměleckých zpracování. Publikace, kterou právě držíte v ruce, vznikla s cílem přiblížit originální text románu Victora Huga i začínajícím čtenářům francouzské literatury.

Nejedná se ovšem o pouhé převyprávění příběhu. Text se snaží věrně držet své předlohy a zachovává všechny hlavní dějové linie včetně důležitých pasáží a dialogů mezi postavami. Co však čtenáři této publikace unikne, budou kapitoly či jejich části, ve kterých autor detailně a velmi zajímavě popisuje středověkou Paříž. Věřím ale, že tento nedostatek bude spíše výzvou a motivací k dalšímu studiu francouzštiny – zážitek z přečtení originálního díla v jeho celku může sotva něco nahradit.

Audionahrávka, kterou zdarma stáhnete na webu, publikaci doplňuje. Je namluvena rodilou mluvčí, proto vám pomůže ke správné výslovnosti francouzského textu.

Příjemné čtení!

PERSONNAGES PRINCIPAUX

Quasimodo, enfant trouvé dans la cathédrale de Notre-Dame, est sonneur de cloches. Son corps est déformé, son visage ressemble à un masque de carnaval. De plus, il est sourd. Malgré cette laideur physique, il a bon cœur. Il tombe amoureux de la belle Esmeralda.



Ce sont des bohémiens qui ont élevé **Esmeralda**. Cette jeune fille d'une grande beauté devient danseuse et pratique son métier dans les rues de Paris, accompagnée de sa chèvre Djali. Esmeralda tombe amoureuse du capitaine Phœbus.

Claude Frollo est l'archidiacre de Notre-Dame et maître d'alchimie. Il a adopté l'enfant trouvé et l'a nommé Quasimodo. Il tombe amoureux d'Esmeralda.



Phœbus est capitaine des gardes du roi. Il tombe amoureux de la beauté d'Esmeralda et de l'argent de Fleur-de-Lys.

Fleur-de-Lys, fille d'une famille noble, est la fiancée de Phœbus. Elle passe son temps à bavarder avec ses amies et à attendre le capitaine.



Pierre Gringoire est poète et auteur de pièces de théâtre. Il est pauvre et libre d'esprit. Il aime se promener dans Paris et philosopher. Par hasard, il devient le mari d'Esmeralda et tombe amoureux de sa chèvre Djali.

Gudule est une ermite enfermée dans une cellule sur la place de Grève à Paris. On lui a volé sa fille Agnès et c'est pourquoi elle veut rester seule le reste de sa vie et prier.



CHAPITRE PREMIER

La grande salle

Il y a aujourd'hui trois cent quarante-huit ans, six mois et dix-neuf jours, toutes les cloches de Paris sonnaient. Mais l'histoire ne se souvient pas de cette date, le 6 janvier 1482. Il n'y avait ni révolte d'étudiants, ni entrée de roi. Depuis deux jours, les ambassadeurs flamands étaient à Paris pour le mariage du dauphin et de Marguerite de Flandre.

Le 6 janvier était une double fête : le jour des Rois et la fête des Fous. Ce jour-là, il y avait un feu de joie en place de Grève, un mât de cocagne était érigé dans la chapelle de Braque, et un mystère allait être joué au Palais-de-Justice. Depuis le matin, les bourgeois et les bourgeoises fermaient maisons et boutiques et allaient dans le centre-ville. Comme les ambassadeurs flamands devaient assister au mystère, une foule importante se dirigeait vers le Palais-de-Justice. Un côté du palais était occupé par la fameuse table de marbre, l'autre par la chapelle qui abritait des sculptures de Louis XI à genoux devant la Vierge, de Charlemagne et de Saint Louis.

Le mystère devait être représenté sur la grande table de marbre. La pièce devait commencer à midi. Les gens attendaient depuis le matin. Le peuple était déjà impatient et de mauvaise humeur.

Tout à coup, midi a sonné. Les gens se sont tus. Mais rien ne s'est passé. Cette foule attendait trois choses depuis le matin – midi, l'ambassade de Flandre, le mystère. Seul midi est arrivé à l'heure. Les gens étaient en colère. C'est Jean du Moulin, un étudiant et frère de l'archidiacre, qui a crié le premier :

KAPITOLA PRVNÍ

Velký sál

Dnes je tomu tři sta čtyřicet osm let, šest měsíců a devatenáct dní, co zvonily všechny zvony v Paříži. Ale historie si na toto datum, 6. ledna 1482, nevzpomíná. Nedošlo k povstání školáků, ani nepřijel král. Vlámští vyslanci byli už dva dny v Paříži kvůli sňatku korunního prince a Markéty Flanderské.

6. ledna byl dvojí svátek: Den králů a Svátek bláznů. Toho dne byly na náměstí Grève slavnosti ohně, v kapli Braque se stavěla májka a v Soudním paláci se hrály mystérie. Už od rána měšťané a měšťanky zamykali domy a krámy a mířili do centra města. Protože se měli vlámští vyslanci zúčastnit mystérie, k Soudnímu paláci mířil velký dav. Jednu stranu paláce zabíral slavný mramorový stolec, tu další kaple se sochami Ludvíka XI. klečícího před Pannou Marií, Karla Velikého a Ludvíka Svatého.

Mystérie se měla odehrát na velkém mramorovém stolci. Představení mělo začínat v poledne. Lidé čekali už od rána. Lid byl již netrpělivý a ve špatném rozpoložení.

Najednou odbilo poledne. Lidé zmlkli. Ale nic se nedělo. Tenhle dav čekal od rána na tři věci – poledne, vlámskou výpravu a mystérii. Pouze poledne přišlo včas. Lidé byli vztekli. Jako první vykřikl Jan ze Mlýna, školák a bratr arcijáhna:

– Le mystère, et au diable les Flamands !

La foule battait des mains. Le moment était critique. Un personnage tremblant est apparu sur la scène et a sauvé la situation.

– Messieurs les bourgeois, mesdemoiselles les bourgeoises, nous avons l'honneur de représenter devant Son Eminence Mgr. le cardinal une très belle moralité qui s'appelle *le Bon jugement de madame la vierge Marie*. C'est moi qui joue le rôle de Jupiter. Quand l'éminentissime cardinal arrivera, nous commencerons.

Pierre Gringoire

Mais la dernière phrase a de nouveau fâché le peuple :

– Commencez tout de suite ! Le mystère ! Le mystère tout de suite !

Le pauvre Jupiter avait peur d'être pendu, soit par le peuple qui n'aime pas attendre, soit par le cardinal qui aime être attendu. Heureusement, un individu, grand, maigre, souriant, avec des cheveux blonds et des yeux brillants s'est approché de la table de marbre.

– Commencez tout de suite, a-t-il dit, il faut satisfaire le peuple.

Ce personnage inconnu qui a, comme par magie, changé l'humeur du peuple, est parti de nouveau sous le pilier. C'était Pierre Gringoire, l'auteur de la pièce. Le mystère a commencé. Gringoire était content de la représentation. Mais tout à coup, la porte de l'estrade s'est ouverte et on a annoncé :

– Son Eminence monsieur le cardinal de Bourbon.

„Mystérii, a k čertu s Vlámý!“

Dav tleskal. Nastala kritická chvíle. Na scéně se objevila rozechvělá osoba a zachránila situaci.

„Vážení měšťané, vážené měšťanky, máme tu čest před Jeho Eminencí panem kardinálem zahrát krásnou mravoučnou hru, která se jmenuje *Dobrotivé souzení Panny Marie*. Roli Jupitera hraju já. Až se nejmilostivější pan kardinál dostaví, začneme.“

Petr Gringoire

Poslední věta ale znovu rozčílila lid:

„Začněte hned! Mystérii! Mystérii hned!“

Chudák Jupiter měl strach, že ho pověsí, buď lid, který nerad čeká, anebo kardinál, který na sebe rád nechá čekat. Naštěstí se k mramorovému stolci přiblížila velká, hubená, usměvavá osoba s blondatými vlasy a zářivými očima.

„Začněte hned,“ řekl, „ať jsou lidé spokojeni.“

Pak tato neznámá osoba, která jako zázrakem změnila náladu lidu, znovu odešla pod pilíř. Byl to Petr Gringoire, autor divadelní hry. Mystérie začala. Gringoire byl s představením spokojen. Najednou se ale otevřela brána slavnostní tribuny a bylo oznámeno:

„Jeho Eminence pan kardinál Bourbonský.“